

MİRLAN ALTIMIŞOĞLU
(МИРЛАН АЛТЫМЫШ УУЛУ) –

*1992-ci ildə Narın bölgəsinin Koçkor elində
yerləşən Çolpon kəndində doğulub.*

*2016-cı ildə Qırğız Milli Universitetinin
Filologiya fakultəsini bitirib.*

*Uluslararası "Nur borbor" Yaradıcı Gənclər
Akademiyaşının üzvüdür.*

*"Sevgiologiya" ("Süyologiya") adlı şeirlər kitabı
gün üzü görüb.*

HİSSLƏR

Uşaqlığım maraqlıydı,
Ötüb keçən şən qızları görürdüm;
Tələbə vaxtlarımda –
Sənə aşiq olunca, həyat yeni rəng aldı,
sevgin ilə dəyişdim.

Sənin ilə ürəyim həyəcandan əsirdi,
bilirsən, var gücümlə, hey sənə can atardım.
Görüşümüzdən öncə, nə gizlədim, dişimi,
sən bəyənəsən deyə, düz üç dəfə uyurdum.

Hisslərimi saxlaya bilmərəm, qəlbə sığmaz!
Allahım, o zamanlar necə də ağılısızdım.
Bəlkə də bəyənərsən, xoşuna gələr deyə,
Üzərimə anamın ətrini çiləyərdim...

Çaylar kimi nazilir, incəlik hissiyatım,
dönüb, xatırlayanda görüşdüyümüz günü;
On gündə bircə dəfə su tanıyan saçlarım,
elə görüş günündə yuyunardı, doğrusu...

“Gəl, görüşək” yazdığım məktub cavablananda,
Sanki içim şennənir, hayıl-mayıl olurdum.
Qardaşımın tərlisi böyükdü ayağıma,
Bəzən başım qarışır, atıl-batıl olurdum...

Məktəbdən dönüş vaxtı, mən səni gözləyərək,
durardım böyük yolda... böyükdü həyəcan da...
Günəşi qucmaq qədər güc duyardım özümdə,
Kitab dolu çantamı çiynimə aşıranda...

ŞAİRİ TANIMAQ...

Kimə bənzər şairlər,
Dünyaları nə rəngdir?
Sevgilisi kimi də
Şeirləri əzizdir.

Sirdaşı dağ-daş, küçə,
Həsərlərə öyrəşər;
Qarışqanın qulağı
Gülüşünü eşidər...

Qızlarının saçıtək,
Misraları da hörər.
Gözləriylə görməzlər,
Könülləriylə görər...

Qulaqları
 maşallah,
Göyləri də soraqlar.
Çəyirtkənin ürəyi
Necə vurur? - duyarlar...

Dünyaya gətirsə də
 öz doğmaca anası,
Bir qarında yatmıştək,
torpaqla da var bağı.

Döşəyidir yaşıl yer,
göyün üzü də yorğan;

Şairlərin könlünə
sığar, dünya da sığar...

Gecələrdir sirdaşı –
ovqatını soruşar...
Darağıdır sərin meh –
saçlarını oxşayar...

Başqaları baxsınlar,
evində var güzgüsü;
Şairlərin özünə,
ayna olar göl üzü...

Dünya malı demədən,
uzaq durar hər şeydən;
Düymə qədər doğrucün,
keçər, dağdan da keçər...

Bir görərsiz qələmdən,
şeir damlar – bal dadlı.
Baş qoşsa, bir qələmlə
mum eyləyər dağ-daşı.

Xarakteri bəzən sərt,
bəzən də çox yumşalar.
Sevgisi var qəlbində –
dörd mövsümdə gül açar...

Yüzillərcə yaşayan
dağlar
dostdu şairlə...

Saf eşq, həsrət, məhəbbət,
bir doğulub şairlə...

Ömür Yolu bəs necə
çoxalır və azalır?.. –
Gücü yetməz ölümün, –
yaşayacaq yazdığı..!

Şair kimdir? – bir düşün, –
Bu dünyası hədiyyə...
Bir dadımlıq sevgiyçün
verir canı əcələ...

Fəlakətlər ötüşsün,
Şair gəlir dünyaya...

Hey yükləyər ağılıma,
peşmanlıq var nə qədər...
Başqasını axtarma,
ağıllı ol, zalım qız,
Nə taparsan, söylə, nə,
sevməməklə şairi?..

DƏLİ OLURAM...

Sənin ən biganə vaxtlarında mən,
sevgi etirafı edirdim tez-tez.
Cibdanı çevirib, o üz-bu üzə,
tezcə restorana yollanardıq, hey.

Kölgəntək izləyib, yerlə sürünüb,
Bayramlarda dəstə güllər verirdim.
Teatr, konsert, kino... – şəndi günümüz,
Arxandan qaçaraq, axır evləndim.

Evləndik, əvvəlki adam olsam da,
bir dəfə yeməyə çıxmadıq belə...
Dəli kimiyəm ah, hələ üstəlik,
bircə gül almıram bayramda belə...

Hədiyyələr versəm, bu gün durmadan,
dadı-tamı gedər, israf sayılar.
Sənə indilərdə hədiyyə alsam,
bəlkə də, bir başqa anlam tapılar...

Maaşı özümə xərcləməyəm heç,
Sənə köynək alım deyə çıxaram.
Tale dəyişdirən qərarlarımla
Evin kirəsini ödəyib, qallam...

Diqqət! Əksikləri dolsun, istərəm,
Maaşı calaram maaşa, çatmaz...
Canıma qor dolur, gül alammıram,
Un, çörək, şəkərsə... almasam, olmaz...

Bir bəhanə edib ata-anamdan
Pul alıb qaçıram bazara sarı;
Sənə ətir almaq istərdim ancaq
Evə güzgü, sabun alıram, yarım...

Sənə almasam da hər dəm hədiyyə,
Dəli olmuşamsa, vardır bir səbəb!

(Çevirən: Ümid NƏCCARİ)